

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce **Disney Enterprises, Inc. a Delaware corporation**, se sídlem USA, Burbank, 500 South Buena Vista Street, zastoupeného JUDr. Janem Matějkou, advokátem se sídlem Praha 1, Národní 32, proti žalovanému **Úřadu průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, A. Čermáka 2A, za účasti společnosti LDT Panorama CZ, a. s. , se sídlem Karlovy Vary, Moravská 42, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2009, č. j. 8 Ca 369/2008 - 94, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě brojí žalovaný (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2009, č. j. 8 Ca 369/2008 - 94. Tímto rozsudkem bylo zrušeno rozhodnutí předsedy stěžovatele ze dne 6. 4. 2006, č. j. O – 183558 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut žalobcův rozklad proti rozhodnutí stěžovatele ze dne 26. 2. 2004 o částečném zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky sp. zn. O – 183558 ve znění *BUENA VISTA*.

Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnil především procesní komplikovaností celé věci. Napadené rozhodnutí ze dne 6. 4. 2006 bylo napadeno žalobou u městského soudu, který jej rozsudkem ze dne 10. 8. 2007, č. j. 8 Ca 163/2006 – 52, zrušil a věc vrátil stěžovateli k dalšímu řízení. Stěžovatel podal proti uvedenému rozsudku městského soudu kasační stížnost, které bylo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2008, č. j. 7 As 58/2007 – 84, vyhověno. Ještě před vydáním rozhodnutí Nejvyššího správního soudu však stěžovatel vydal dne 12. 11. 2007 nové rozhodnutí, respektující závazný právní názor městského soudu vyjádřený v původním rozsudku. Toto nové rozhodnutí ze dne 12. 11. 2007 bylo žalobcem rovněž napadeno žalobou a věc je vedena u městského soudu pod sp. zn. 8 Ca 22/2008. Poté co byl rozsudek městského soudu č. j. 8 Ca 163/2006 – 52 zrušen, rozhodoval městský soud ve věci znovu a opětovně napadené rozhodnutí ze dne 6. 4. 2006 zrušil, přičemž nyní rozhodnutí vytkl jiné nedostatky; to vše v napadeném rozsudku ze dne 30. 3. 2009, č. j. 8 Ca 369/2008 - 94. Stěžovatel v popsaném stavu věci spatřuje určité „zacyklení“, neboť je jednak vydáno napadené rozhodnutí ze dne 6. 4. 2006, které bylo zrušeno s tím, že je správní orgán vázán právním názorem vyjádřeným v rozsudku č. j. 8 Ca 369/2008 – 94, a jednak je vydáno další správní rozhodnutí ze dne 12. 11. 2007, které však akceptovalo právní názor městského soudu vyslovený v rozsudku č. j. 8 Ca 163/2006 – 52 (to je taktéž napadeno samostatnou správní žalobou).

Existují tak nyní dva právní názory, které se od sebe liší a které byly každý zvláště vysloveny v jiném rozsudku téhož soudu. Kromě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel žádá, aby Nejvyšší správní soud zavázal městský soud, aby ten ve věci sp. zn. 8 Ca 22/2008 rozhodl až po meritorním rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v této věci.

Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve svém vyjádření k věci nevyjádřil; osoba zúčastněná se k věci nevyjádřila vůbec.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s. *nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užíje přiměřeně.* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze odkladný účinek přiznat, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.*

Předně je třeba upozornit na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského (zde městského) soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pro ojedinělé a výjimečné případy.

Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při respektování právního názoru rozsudku městského soudu mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dostupné z <http://www.nssoud.cz>).

Nejvyšší správní soud se v usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, publikovaném pod č. 1255/2007 Sb. NSS, zabýval problematičností situace, která může nastat, je-li ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti vydáno nové rozhodnutí správního orgánu ve věci. Posuzovanému případu pak odpovídá úvaha, jež se zabývá existencí dvou vedle sebe existujících rozhodnutí: „*Vedle sebe tu tak mohou být dvě odlišná či dokonce opačná správní rozhodnutí o téže věci. Při odhlédnutí od situace, že i nové rozhodnutí krajského soudu může být napadeno kasační stížností, stejně tak jako nové správní rozhodnutí další žalobou, následně rozsudek krajského soudu také kasační stížností, jde jistě o výsledek nežádoucí a procesními instituty příslušných správních procesních předpisů obtížně řešitelný.*“ I přesto, že je stav vzniklý v posuzovaném případě (obecně vzato) nežádoucí, nelze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek a tím sístovat povinnost správního orgánu vést řízení a vydat rozhodnutí ve věci při respektování právního názoru městského soudu, vysloveného v rozsudku č. j. 8 Ca 369/2008 – 94, bez dalšího zjišťování vzniku *nenahraditelné újmy* stěžovateli. Stěžovatel však konkrétní dopady podřízení se rozsudku č. j. 8 Ca 369/2008 - 94, znamenající pro něj nenahraditelnou újmu, vůbec neuváděl, ač břemeno tvrzení v tomto směru leží výlučně na něm (srov. analogicky usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikované pod č. 87/2004 Sb. NSS).

Samotný shora popsáný stav, který nastal, není bez dalšího natolik závažný, aby nebylo možné jej v dalším běhu času odčinit. Fakticky totiž v současné době existuje pro stěžovatele jen jeden závazný právní názor městského soudu, korigovaný Nejvyšším správním soudem, a to ten, který je vyjádřen v rozsudku č. j. 8 Ca 369/2008 – 94. Rozsudek č. j. 8 Ca 163/2006 – 52 byl Nejvyšším správním soudem zrušen a tudíž vedle sebe neexistují dva odlišné a pro stěžovatele závazné právní názory na tutéž věc. Snaha stěžovatele o vyhnutí se opakování výše popsáného

problému je zcela pochopitelná, nicméně sama o sobě nepostačuje, s ohledem na přiměřené použití ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s., k naplnění podmínky vzniku nenapravitelné újmy. Podpůrně lze odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, č. j. 4 As 52/2004 - 70, dostupné z www.nssoud.cz, z něhož vyplývá, že snaha správního orgánu o sjednocení svého rozhodovacího postupu nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že vznik nenahraditelné újmy stěžovateli nebyl prokázán. Dalšími podmínkami pro přiznání odkladného účinku se již podrobně nezabýval, neboť pro závěr o nesplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti postačí nesplnění i jen jediné z podmínek uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s.

Z těchto důvodů tedy Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele na postup dle ustanovení § 107 s. ř. s. nevyhověl a odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proto tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu